

A SYK OSZTEOKLASZT-SPECIFIKUS ÉS HEMOPOETIKUS TÖRLÉSE MEGNÖVEKEDETT CSONTDENZITÁSHOZ VEZET

Csete Dániel¹, Simon Edina¹, Ahmad Alatshan², Aradi Petra³, Dobó-Nagy Csaba⁴, Jakus Zoltán³, Benkő Szilvia², Győri Dávid Sándor¹ és Mócsai Attila¹

¹Gyulladásélettani Kutatócsoport, Élettani Intézet, Semmelweis Egyetem Budapest; ²Élettani Intézet, Debreceni Egyetem, Debrecen; ³MTA-SE „Lendület” Nyirokélettani Kutatócsoport, Budapest; ⁴Orális Diagnosztikai Tanszék, Semmelweis Egyetem Budapest

Bevezetés

Az oszteoklasztok hemopoetikus eredetű, a csontanyagcserében kulcsfontosságú sejtek. A Syk kritikus jelentőségű az immunrendszer jelátviteli folyamataiban és számos, nem immunológiai jellegű szignalizációban is. A Syk szerepét az oszteoklasztok fejlődésben munkacsoportunk már korábban kimutatta *in vitro*, de a Syk KO egerek embrionális letalitása nem tette lehetővé az *in vivo* vizsgálatokat.

Anyag és módszer

A Syk gént floxolt formában hordozó ($Syk^{flox/flox}$) és a Cre rekombinázt oszteoklasztokban kifejező (Ctsk-Cre) valamint a $Syk^{flox/flox}$ és a Cre rekombinázt a hemopoetikus eredetű sejtekben expresszáló (Vav-Cre) egerek keresztezésével szövetspecifikus Syk KO egyedeket hoztunk létre ($Syk^{\Delta OC}$ és $Syk^{\Delta Haemo}$).

Az egerek femurját microCT analízisnek vetettük alá. Az egerek hosszú csöves csontjaiból preparált csontvelői sejteket oszteoklaszt és makrofág irányba differenciáltattuk, a sejt kultúrákon különböző időpontokban morfológiai, Western Blot, PCR és qPCR vizsgálatokat végeztünk.

Eredmények

A microCT vizsgálat során jelentős növekedést találtunk a mineralizált csontállományban a $Syk^{\Delta OC}$ egerekben. Ez a növekedés még szignifikánsabb volt a $Syk^{\Delta Haemo}$ egyedekben. A sejt kultúrákban kialakult oszteoklasztok száma a $Syk^{\Delta OC}$ egereknél nem mutatott szignifikáns csökkenést a vad típushoz képest ellentétben az oszteoklasztok által lefedett összterülettel. A $Syk^{\Delta Haemo}$ kultúrákban mindkét paraméter szignifikánsan csökkent, itt gyakorlatilag nem alakultak ki oszteoklasztok. A Syk fehérjeexpresszió teljesen megszűnt a $Syk^{\Delta Haemo}$ oszteoklaszt és makrofág kultúrákban, és enyhe csökkenést mutatott a $Syk^{\Delta OC}$ oszteoklasztok esetén. A Syk gén deléciója már az oszteoklaszt-fejlődés elején megtörtént a $Syk^{\Delta Haemo}$ kultúrákban, míg a $Syk^{\Delta OC}$ oszteoklasztok esetén ez csak a sejtek fejlődésének későbbi szakaszában jelentkezett.

Következtetés

Eredményeink alapján a Syk nélkülözhetetlen szerepet játszik az *in vivo* oszteoklaszt mediált csontbontásban, ez felveti a Syk-specifikus gátlószerek használatának lehetőségét csonttömegvesztéssel járó betegségek terápiájában.